

Sygn. akt IV R C 7/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy

z powództwa małoletniego K. W. (1) reprezentowanego przez matkę M. D.

przeciwko A. W. (1)

o podwyższenie alimentów

1. umarza postępowanie w zakresie częściowo cofniętego pozwu,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. odstępuje od obciążania małoletniego powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Sygn. akt IV R C 7/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31.12.2010 roku małoletni K. W. (1) reprezentowany przez swoją matkę M. D. wystąpił przeciwko pozwanemu A. W. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty po 650 zł miesięcznie ustalonej przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 4749/07 do kwoty po 1000 zł miesięcznie, począwszy od dnia 01.01.2011 roku. W uzasadnieniu pozwu małoletni powód wskazał, że jego koszt utrzymania wynosi 1600 zł miesięcznie. Powód mieszka z matką. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz 137 zł, gaz 103 zł co 6 miesięcy, opał 385 zł na sześć miesięcy, internet 95 zł, energia 100 zł. Koszty wyżywienia 600 zł, koszt zakupu podręczników i przyborów szkolnych 450 zł rocznie, odzież 178 zł, środki higieny 80 zł, kurs szybkiego czytania 165 zł, rozrywka 150 zł, leki 113 zł.

Matka małoletniego powoda jest zatrudniona w firmie (...). zo.o w T. i osiąga dochód w wysokości 1200 zł miesięcznie. Pozwany otrzymuje emeryturę w wysokości 3000 zł miesięcznie, z dodatkowej pracy zarobkowej otrzymuje dochód w wysokości 2500 zł miesięcznie. Pozwany mieszka w mieszkaniu, którego współwłaścicielką jest M. D., która została wyrzucona ze wspólnego mieszkania przez pozwanego. Matka powoda została zmuszona do zamieszkania w mieszkaniu, które obecnie zajmuje, pozbawiając ją uzyskania dodatkowego dochodu z tytułu jego wynajmu.

Pozwany A. W. (1) wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podał, że żądanie powoda nie jest oparte na uzasadnionej podstawie tak prawnej, jak i faktycznej. Od czasu wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy w Gdańsku nie zaszła zmiana stosunków mogąca zmienić wysokość alimentów. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie wykazała, iż doszło do wzrostu uzasadnionych kosztów utrzymania powoda

Pozwany zaprzeczył by otrzymywał łączny dochód wysokości 5500 zł miesięcznie.

Pozwany podał, że w dacie wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy matka wraz z powodem nie mieszkała już w mieszkaniu należącym do niej i do pozwanego. Matka powoda dobrowolnie opuściła wspólne mieszkanie byłych małżonków.

Pozwany w dniu 30.12.2009 roku zawarł związek małżeński z A. W. (2), z którą wychowuje jej syna małoletniego D. D..

Pozwany zaprzeczył by matka wydawała na wyżywienie syna 546 zł, pozwany zakwestionował wydatki na mieszkanie wskazywane przez stronę powodową, zakwestionował wskazywane koszty zakupu odzieży, koszty rozrywki, zakupu środków czystości, koszt zakupu leków. Zdaniem pozwanego kurs nauki szybkiego czytania nie jest wydatkiem usprawiedliwionym.

W ocenie pozwanego koszty utrzymania powoda wynoszą ok. 900 zł miesięcznie.

Żona pozwanego osiąga dochód w wysokości 2200 zł, otrzymuje ona alimenty na syna w wysokości 450 zł miesięcznie.

Koszty utrzymania pozwanego, jego żony oraz jej syna wynoszą 3376,41 zł.

Pozwany zakupuje powodowi odzież, wyposaża syna w niezbędny ekwipunek potrzebny do zajęć dodatkowych, w sprzęt narciarski. Powód uczęszcza na pozalekcyjne zajęcia do (...) Klubu (...). Zajęcia opłaca pozwany, który na nie wozi dziecko. W sytuacjach, gdy pozwany nie może zawieźć małoletniego, matka nie zgadza się na dowóz syna na zajęcia, chociaż odbywają się w niewielkiej odległości od domu powoda.

Z uwagi na toczące się postępowanie o zmianę miejsca pobytu małoletniego K. W. (1) w sprawie o sygn. akt IV R Nsm 487/10 postanowieniem z dnia 16 marca 2011 roku na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc postępowanie zostało zawieszane.

Na rozprawie w dniu 14 września 2015 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda cofnęła pozew za okres od 22 stycznia 2013 roku, pozwany wyraził na to zgodę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2009 roku w sprawie o sygn. akt II C 4749/07 Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał związek małżeński A. W. (1) oraz M. W.. Ustalono miejsce pobytu małoletniego K. W. (1) przy matce. Ustalono alimenty na rzecz małoletniego od ojca A. W. (1) wysokości po 650 zł miesięcznie.

W dacie orzekania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku małoletni K. W. (1) miał niespełna osiem lat. Na koszt utrzymania małoletniego składały się następujące kwoty: wyżywienie 400 zł, 100 zł koszt zakupu leków, środki czystości 50 zł. Opłaty za zajęcia dodatkowe aikido w wysokości 60 zł oraz obiady w szkole w wysokości 40 zł ponosił ojciec.

M. W. miała 34 lata. Otrzymywała łączny dochód w wysokości 1600 zł pracując dorywczo jako opiekunka do dziecka i ankieterka. Ponościła opłaty za mieszkanie położone w G. ul. (...) w wysokości 111 zł czynsz, 30 zł gaz, 50 zł prąd. M. W. po rozwodzie zamierzała wyprowadzić się ze wspólnego mieszkania stron.

W dacie wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Gdańsku rodzice razem z powodem mieszkali we wspólnym mieszkaniu położonym w P.. Rachunki za czynsz w wysokości 300 zł, gaz 45 zł co trzy miesiące ponosił A. W. (1). M. W. ponosiła opłaty za energię.

A. W. (3) miał 37 lat. Otrzymywał emeryturę w wysokości 2700 zł miesięcznie oraz pracował jako kierowca, zarabiając 2400 zł miesięcznie. Korzystał z samochodu marki B. (...), rok produkcji 2000, a M. W. z samochodu marki B. (...), rok produkcji 1993.

Dowód: akta sprawy II C 4749/07 Sądu Okręgowego w Gdańsku: wyrok z 18.06.2009 roku, protokół rozprawy z dnia 03.06.2009 r., zaświadczenie k. 165, decyzja ZUS k. 166

Postanowieniem z dnia 06 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV R Nsm 487/10 Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2009 roku w sprawie II C 4749/07 w punkcie 2 w części ustalającej miejsce pobytu małoletniego K. W. (1) w miejscu zamieszkania matki i ustalono miejsce pobytu małoletniego przy ojcu.

Postanowienie uprawomocniło się 25 stycznia 2013 roku.

Dowód: akta sprawy I. N. 487/10: postanowienie k. 354, postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 446, zarządzenie k. 469.

W okresie spornym tj. od 01.01.2011 roku do 21.01.2013 roku małoletni powód K. W. (2) miał 10-12 lat i do listopada 2011 roku mieszkał z matką M. D. w G. przy ul. (...). Mieszkanie zajmowane przez matkę i powoda jest mieszkaniem jednopokojowym o powierzchni 28 m kw. Koszty związane z utrzymaniem tego mieszkania wynosiły ok. 400 zł miesięcznie. Od listopada 2011 roku do końca okresu spornego małoletni wraz z matką mieszkali w wynajętym mieszkaniu położonym w G. przy ul. (...). Wraz z powodem mieszkał również ówczesny partner jego matki. Opłaty za wynajmowane mieszkanie wynosiły 1500 zł miesięcznie i były pokrywane przez partnera matki powoda, której nie było stać na ponoszenie tak wysokich kosztów wynajmu i utrzymania mieszkania.

Małoletni uczęszczał do klasy 3 i 4 publicznej szkoły podstawowej. Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego składały się następujące wydatki: wyżywienie 400 zł obiady w szkole 55-80 zł, zakup odzieży i obuwia 150 zł, zakup podręczników i przyborów szkolnych 500 zł rocznie, rozrywka 50 zł, leki 30 zł.

Łączny koszt utrzymania małoletniego powoda wynosił w okresie spornym ok. 950 zł wraz z połową kosztów utrzymania mieszkania położonego w G. ul. (...).

Matka powoda M. D. uzyskiwała dochód wysokości 1500 zł miesięcznie pracując jako pracownik biurowy.

Nieprawomocnym postanowieniem Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku dokonał podziału majątku wspólnego rodziców małoletniego powoda. Przyznał pozwanemu na własność mieszkanie położone w P., z obowiązkiem spłaty M. D. w kwocie 150.000 zł w ciągu 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia.

W wakacje 2011 roku M. D. była na wakacjach na Malcie, koszt wyjazdu opłacił jej partner. W 2012 roku jej partner zakupił matce powoda samochód F. (...) rok produkcji 1998, za kwotę 5000 zł.

Za 2011 rok M. D. wykazała dochód w wysokości 19.881,16 zł brutto, za 2012 rok dochód w wysokości 27.467,76 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie o dochodzie k. 8, faktura k. 11, potwierdzenie transakcji k. 15, faktura k. 16, faktura k. 17, zeznania świadka K. D. k. 292-295, zeznania M. D. k. 269-371, k. 375, deklaracja podatkowa k. 233, k. 235.

Pozwany A. W. (1) ma 44 lata. W okresie spornym otrzymywał emeryturę w wysokości 3500 zł netto, a także podejmował dodatkowo pracę w firmie należącej do swojej żony A. W. (2). Otrzymywał z tego tytułu dodatkowy dochód.

Za 2011 rok pozwany wykazał łączny dochód wysokości 51.698 zł brutto, za 2012 rok kwotę 52.266,32 zł brutto.

Pozwany wraz z żoną i jej synem mieszkali w mieszkaniu w P.. Czynnosc wynosił 350 zł, zaś pozostałe opłaty za media 250 zł miesięcznie. W okresie spornym pozwany spłacał pożyczkę w kwocie po 700 zł miesięcznej raty. Była to pożyczka zaciągnięta na zakup samochodu B., który był przez niego użytkowany do 2011 roku. Następnie został sprzedany i żona pozwanego kupiła samochód za 40.000 zł ze środków uzyskanych z pożyczki. Miesięczna rata spłaty pożyczki wynosi 700 zł.

Pozwany spotykał się z małoletnim powodem w co drugi weekend, jeden miesiąc wakacji letnich, tydzień ferii zimowych, naprzemiennie w święta. W ferie zimowe 2011 roku małoletni powód przebywał z ojcem przez dwa tygodnie. Pozwany ponosił koszt telefonu powoda w kwocie 30 zł miesięcznie, przekazywał dziecku kieszonkowe 10 – 20 zł. Ponadto opłacał udział małoletniego zajęciach żeglarskich co kosztowało 250 zł miesięcznie, a ponadto zakupywał specjalistyczną odzież, bieliznę. W 2011 pozwany sfinansował pobyt małoletniego na obozie żeglarskim, co kosztowało ok. 1000 zł. Pozwany zakupywał małoletniemu odzież. Zabierał małoletniego na narty do W.. Pozwany zapewniał małoletniemu atrakcyjne spędzanie czasu. Zabierał syna na wycieczki, także poza T., na basen.

Pozwany przekazywał małoletniemu prezenty, w tym w 2011 roku rower o wartości 850 zł, w 2012 rok rolki o wartości 300 zł oraz hulajnogę o wartości 200 zł.

Pozwany zakupywał dziecku odzież. Powód miał osobny komplet odzieży w domu pozwanego.

Dowód: zeznania pozwanego k. 371-373, k.375, zeznania świadka A. W. (2) k. 295-300, oświadczenie k. 307, deklaracje podatkowe k. 308-313, k. 312-319, potwierdzenie dokonania operacji k. 109, potwierdzenie dokonania zapłaty k. 158.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności. Sąd nie uwzględnił paragonów złożonych przez pozwanego, albowiem potwierdzają one jedynie fakt dokonania w sklepie określonej transakcji, nie wiadomo przez kogo i na czyją rzecz. Sąd nie uwzględnił faktur złożonych przez pozwanego wystawionych na A. W. (2), albowiem z nich nie wynika by rzeczy w nich wskazane były zakupywane dla małoletniego powoda, tym bardziej że A. W. (2) mieszka także ze swoim syna i faktury te mogą dotyczyć jej syna.

Sąd na mocy art. 217 § 2 kpc oddalił wniosek przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda odnośnie dokumentów – potwierdzeń przelewów mających potwierdzić wysokość kosztów zwianych z wynajmem mieszkania w G. przy ul. (...). Te dowody zostały zgłoszone po wyznaczonym terminie. Poza tym należy podkreślić, iż ta okoliczność nie była kwestionowana przez stronę pozwaną i wskazywane przez matkę powoda koszty wynajmu mieszkania zostały uwzględnione przez Sąd.

Sąd dał wiarę w znacznej części zeznaniom świadka A. W. (2). Jednie w zakresie uzyskiwanego przez pozwanego dodatkowego dochodu Sąd nie dał wiary świadkowi. A. W. (2) podczas przesłuchania zeznała, że pozwany uzyskiwał dodatkowy dochód w wysokości 3000 zł miesięcznie, zaś z oświadczenia z dnia 11.02.2015 r. wystawionego przez A. W. (2) wynika, że ten dochód wynosił od 1500 zł do 2000 zł netto. Należy zauważyć, że deklaracje podatkowe za 2011 rok o 2012 rok nie uwzględniają dodatkowego dochodu pozwanego w wysokości wskazywanej przez świadka.

W pozostałej części Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. W. (2), albowiem z zeznaniami pozwanego tworzą one spójną całość.

Sąd dał wiarę w części zeznaniom świadka K. D.. Fakt pomocy M. D. w ponoszeniu kosztów utrzymania powoda tj. zakupywanie odzieży, przygotowywanie posiłków, koszty związane z utrzymywaniem mieszkania położonego w G. przy ul. (...), fakt przekazywania powoda ojcu bez odzieży to okoliczności nie były sporne w sprawie. Sąd nie dał wiary świadkowi by wyżywienie powoda wynosiło 600 zł miesięcznie. W ocenie Sądu z uwagi na wiek dziecka, stan zdrowia – brak zaleceń dietetycznych, potrzeby dziecka w ocenie Sądu te wydatki są zawyżone.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. D. odnośnie faktu udzielania małoletniemu korepetycji z języka angielskiego. Wydatek ten nie został udowodniony innym obiektywnym dowodem. Należy podkreślić, że świadek oraz

przedstawicielka ustawowa wskazywały na odmienne okoliczności, które miały zdecydować o dodatkowych lekcjach. Świadek zeznał, że dziecko było dobre z języka angielskiego i matka chciała, by uzyskiwało lepsze wyniki w nauce. M. D. podała, że dziecko sobie nie radziło z językiem angielskim i dlatego zdecydowała się na korepetycje. W ocenie Sądu owa rozbieżność zeznań świadka i przedstawicielki ustawowej nie pozwala na danie wiary świadkowi K. D., iż małoletni w okresie spornym korzystał z korepetycji z języka angielskiego.

Sąd nie dał wiry zeznaniom przedstawicielki ustawowej powoda, iż koszt utrzymania powoda wynosi 1600 zł miesięcznie. Sąd podziela stanowisko pozwanego, iż na tą okoliczność nie zostały przedstawione żadne dowody. Należy podkreślić, że w sprawie o sygn. akt V R C 686/13 tut. Sądu na rozprawie w dniu 30.04.2014 r. M. D. podała, że koszt utrzymania K. W. (1) wynosi 500 zł. W niniejszej sprawie M. D. podała, że koszt utrzymania chłopca 13- letniego jest wyższy niż 10 -12 letniego. Matka powoda wskazała, że w kwocie 500 zł nie uwzględniła kosztów wynajmu mieszkania i internetu. Zakładając, że koszt wynajmu i internetu wynosił łącznie ok. 1600 zł, a więc na małoletniego przypadała kwota ok. 540 zł, to nadal łączny koszt utrzymania powoda nie wynosił 1600 zł.

Strona powodowa nie przedstawiła dowodów potwierdzających koszt zakupu odzieży i obuwia na kwotę po 178 zł miesięcznie, wyżywienia na 600 zł, leków na 113 zł. W sprawie V R C 686/13 M. D. podała, że syn nie choruje.

Odnośnie wydatków na korepetycje Sąd nie dał wiary przedstawicielce ustawowej małoletniego powoda z tego samego powodu, co nie dał wiary w tym zakresie zeznaniom świadka K. D..

Koszty utrzymania powoda, które zostały przyjęte przez Sąd są kosztami adekwatnymi do wieku dziecka, stopy życiowej jego matki. Sąd nie uwzględnił jako wydatku usprawiedliwionego kursu nauki szybkiego czytania, czy też kieszonkowego w wysokości 100 zł miesięcznie. Są to wydatki w wieku powoda w ocenie Sądu niezasadne.

Sąd nie uwzględnił jako wydatku usprawiedliwionego wydatku z tytułu wynajmu mieszkania położonego w G. przy ul. (...). Jest to wydatek, który był spowodowany sytuacją osobistą matki dziecka, a poza tym M. D. go nie ponosiła. Bezspornym w sprawie było to, że M. D. nie było stać na wynajęcie mieszkania i uiszczanie z tego tytułu tak wysokich opłat.

Odnośnie dochodów M. D. kosztów utrzymania mieszkania położonego w G. przy ul. (...) uznał jej twierdzenia za prawdziwe, wykazane dowodami w postaci rachunków, zeznaniami świadka K. D..

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego odnośnie wysokości emerytury. Odnośnie uzyskiwanego dodatkowego dochodu Sąd nie ustalił w ostateczności jego wysokości z uwagi na sprzeczność zeznań pozwanego, świadka A. W. (2) z deklaracjami podatkowymi, oraz oświadczeniem żony pozwanego. Jednakże jest to okoliczności nieistotna z uwagi na powody oddalenia powództwa.

Sąd dał wiarę pozwanemu odnośnie kosztów jakie ponosił w związku z utrzymywaniem kontaktów z powodem, organizowaniem wypoczynku letniego, zajęć dodatkowych. Te zeznania były spójne z zeznaniami świadka A. W. (2), a po części potwierdzone zeznaniami świadka K. D..

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że istnieją podstawy do umorzenia postępowania w zakresie cofniętego pozwu. M. D. cofnęła pozew za okres od 22 stycznia 2013 roku, a pozwany wyraził na to zgodę. W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 355 § 1 kpc orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Odnośnie podtrzymanego żądania Sąd uznał, że powództwo małoletniego powoda tj. podwyższenia alimentów za okres od 01.01.2011 roku do 21.01.2013 roku podlega oddaleniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 133 § 1 kro „rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania”

Jak wynika z cytowanego wyżej przepisu obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie stosownie do swoich uzdolnień i predyspozycji, kwalifikacji zawodowych czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku.

Uzyskanie pełnoletności nie zmienia sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko pobiera naukę w szkole lub na uczelni i czas na nią przeznaczony wykorzystuje w rzeczywistości na zdobywanie kwalifikacji zawodowych.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że po stronie powoda nie nastąpiła istotna zmiana okoliczności mogąca skutkować podwyższeniem alimentów.

Skoro koszt utrzymania małoletniego powoda wynosi ok. 950 zł to w ocenie Sądu alimenty w wysokości po 650 zł miesięcznie nie podlegają podwyższeniu.

Zakładając, że wydatek w postaci kosztów wynajmu mieszkania położonego w G. przy ul. (...) był usprawiedliwiony, a więc kwota ok. 1600 zł miesięcznie (przy czym koszt powoda to ok. 540 zł) to łączny koszt utrzymania powoda wynosiłby ok. 1350 zł (stałe wydatki powoda 750 zł – bez udziału powoda w kosztach utrzymania mieszkania przy ul. (...) w G.). Tak więc nadal te koszty utrzymania powoda nie uzasadniałyby wzrostu wysokości alimentów. Należy podkreślić, że w okresie spornym pozwany nie ograniczał się dołożenia tylko alimentów na powoda. Pozwany aktywnie uczestniczył w życiu chłopca, opłacał zajęcia dodatkowe, obóz letni, kupował nie tylko prezenty, ale także odzież, leki. W takiej sytuacji koszty utrzymania powoda powinny być rozdzielone między rodziców po połowie, pomimo że matka zarabiała mniej.

Jednakże w ocenie Sądu koszt wynajmu mieszkania nie był wydatkiem usprawiedliwionym dziecka ponoszonym przez jego matkę. Mieszkanie opłacał jej partner i co najwyżej zwrot tego wydatku należałoby rozważać jako ewentualne roszczenie regresowe partnera matki, który te wydatki ponosił.

W ocenie Sądu po stronie pozwanego także nie wystąpiła istotna zmiana sytuacji, która mogłaby pozwolić na podwyższenie alimentów. W czasie wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Gdańsku pozwany osiągał łączny dochód w wysokości ok. 5100 zł. Obecnie łączny dochód pozwanego opierając się na zeznaniach świadka A. W. (2) nie przekracza 6000 zł. Jednakże pozwany w okresie spornym realizował swój obowiązek utrzymywania powoda nie tylko płacąc alimenty, ale pokrywając jego inne wydatki.

Mając więc na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo małoletniego K. W. (1) o podwyższenie alimentów na podstawie art. 135 § 1 kro, art. 138 kro a contrario i orzekł jak w pkt 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc.